

Із янголом на плечі (скорочено)

Іван Малкович

Із янголом на плечі
Старосвітська балада
Краєм світу, уночі,
при Господній при свічі
хтось бредє собі самотньо
із янголом на плечі.
Йде в ніде, в невороття,
йде лелійно, як дитя,
і жене його у спину
сірий маятник життя, —
щоб не вештав уночі
при Господній при свічі,
щоб по світі не тинявся
із янголом на плечі.
Віє вітер вировий,
виє Ірод моровий,
маятник все дужче бухка,
стогне янгол ледь живий,
а він йде і йде, хоча
вже й не дихає свіча,
лиш вуста дрижать гарячі:
янголе, не впадь з плеча.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Людину, за біблійною легендою, супроводжує в житті янгол-охоронець. Але й людина має право вибирати, як їй чинити, як будувати своє життя. Хтось вибирає для себе важкі шляхи, хтось — легші. Ліричний герой поезії І. Малковича "Із янголом на плечі", як бачимо, обрав собі важкий шлях пошуків, додання перешкод. І як важливо, щоб йому стало снаги й сил пройти цей шлях, коли навіть янгол "ледь живий" від втоми! Хоч твір і названий "старосвітською баладою", його проблеми звучать цілком актуально й донині.